

Додаток № 1 до

Правил добровільного страхування відповідальності перед третіми особами (іншої ніж передбачено пунктами 12-14 статті 6 Закону України «Про страхування») від 18.12.2006 року (зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України 01.02.2007 року за №1570179), які застосовуються до добровільного страхування відповідальності суб'єкта режиму спільного транзиту перед митними органами

Затверджено»

Голова Правління АТ «СК «ІНГО»

Гордієнко І.М.

Гордієнко 2022 року

ОСОБЛИВІ УМОВИ

до Правил добровільного страхування відповідальності перед третіми особами (іншої ніж передбачено пунктами 12-14 статті 6 Закону України «Про страхування») від 18.12.2006 року (зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України 01.02.2007 року за №1570179), які застосовуються до добровільного страхування відповідальності суб'єкта режиму спільного транзиту перед митними органами

Особливі умови складено на підставі пункту 1.3. Правил добровільного страхування відповідальності перед третіми особами (іншої ніж передбачено пунктами 12-14 статті 6 Закону України «Про страхування») від 18.12.2006 року (zareєстрованих Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України 01.02.2007 року за №1570179), зі змінами та доповнення, статті 17 Закону України «Про страхування» та з метою виконання/провадження **АТ СК «ІНГО»** діяльності фінансового гаранта встановленої статтею 29 Закону України Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи».

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

- 1.1. Ці Особливі умови складені на підставі та у відповідності до Правил добровільного страхування відповідальності перед третіми особами (іншої ніж передбачено пунктами 12-14 статті 6 Закону України «Про страхування») АТ «СК «ІНГО» Закон України від 12.09.2019 №78-ІХ «Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи».
- 1.2. На підставі цих Особливих умов АТ «СК «ІНГО» укладає фінансової гарантії у формі добровільного страхування відповідальності суб'єкта режиму спільного транзиту перед митними органами особами (далі по тексту «договори страхування»).
- 1.3. Договором страхування можуть передбачатися положення інші, ніж положення Правил та Особливих умов, за умови, що такі зміни не суперечать чинному законодавству України, Правилам та Особливим умовам.
- 1.4. Страхувальники мають право при укладанні договорів страхування призначати Державну митну службу України інші митні органи, які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування.
- 1.5. У разі, якщо цими Особливими умовами чи Договором страхування не передбачено інше, сторони Договору застосовують Закон України від 12.09.2019 №78-ІХ «Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи» (далі за тестом може вживатись ЗУ №78), відповідні положення Правил страхування.

2. ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

- 2.1. Законодавство – нормативно-правові акти, які застосовуються до договору та предмету страхування діяльності, в тому числі, але не виключно:
  - 2.1.1. Закон України «Про страхування»;
  - 2.1.2. Митний кодекс;
  - 2.1.3. Закон України від 12.09.2019 №78-ІХ «Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи» (далі за тестом може вживатись ЗУ №78);
  - 2.1.4. Постанова Кабінету Міністрів України від 08.07.2020 №619 «Деякі питання провадження діяльності незалежних фінансових посередників»;
  - 2.1.5. Постанова Кабінету Міністрів України від 05.08.2020 №681 «Деякі питання, пов'язані із застосуванням митних декларацій окремих типів»;
  - 2.1.6. Постанова Кабінету Міністрів України від 12.08.2020 №705 «Деякі питання надання дозволу на застосування спеціального транзитного спрощення»;
  - 2.1.7. Наказ Держмитслужби від 11.01.2021 №7 «Про затвердження форм та набору даних електронних повідомлень режиму спільного транзиту»;
  - 2.1.8. Наказ Міністерства фінансів від 22.12.2020 №795 «Про затвердження Порядку заповнення митних декларацій окремих типів»;
  - 2.1.9. Наказ Міністерства фінансів України від 12.02.2021 №86 «Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при застосуванні режиму спільного транзиту з використанням електронної транзитної системи та Порядку допущення транспортних засобів та контейнерів до перевезення товарів під митними пломбами в режимі спільного транзиту»;
  - 2.1.10. Наказ Державної митної служби України від 19.11.2021 №926 «Про затвердження Порядку роботи служби підтримки з питань спільного транзиту Держмитслужби»;
  - 2.1.11. Наказ Міністерства фінансів України від 09.02.2021 №69 «Про затвердження Порядку інформаційного обміну щодо реєстрації фінансового гаранта, її призупинення, поновлення, анулювання, іншої інформації, необхідної для здійснення нагляду та контролю за виконанням фінансовим гарантом умов надання статусу фінансового гаранта»;
  - 2.1.12. Наказ Міністерства фінансів від 06.04.2021 №200 «Про деякі питання забезпечення сплати митного боргу в режимі спільного транзиту»;
  - 2.1.13. Наказ Міністерства фінансів від 29.10.2021 №568 «Про затвердження Вимог до характеристик пломб спеціального типу, ведення їх обліку та зберігання»;
  - 2.1.14. інші нормативні документи, що стосуються процедури спільного транзиту та національної електронної транзитної системи.
- 2.2. застрахована діяльність – переміщення товарів Страхувальником через митну територію України у режимі спільного транзиту, яке здійснюється за умови надання митному органу фінансової гарантії Страхувальника для забезпечення виконання зобов'язань зі сплати митного боргу Страхувальником,
- 2.3. Правила страхування – «Правила добровільного страхування відповідальності перед третіми особами (іншої ніж передбачено пунктами 12-14 статті 6 Закону України «Про страхування»», zareєстрованих Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України 01.02.2007р. за № 1570179 із всіма змінами та доповненнями відповідно до яких укладено Договір страхування.
- 2.4. митна декларація – митні декларації окремих типів, що відповідають типам митних декларацій, запроваджених Конвенцією про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року;
- 2.5. митний борг – зобов'язання Страхувальника по сплаті суми митних платежів щодо товарів, поміщених у режим спільного транзиту, який виникає у випадку настання обставин, передбачених ст. 59 ЗУ №78
- 2.6. митниця відправлення – будь-який митний орган України, з якого починається переміщення товарів, що перебувають під митним контролем зазначених декларацій;
- 2.7. митниця гарантії – митниця, якій надається фінансова гарантія для забезпечення сплати митного боргу:
  - 2.7.1. у разі надання індивідуальної гарантії митницею гарантії є митниця відправлення;
  - 2.7.2. у разі надання загальної фінансової гарантії митницею гарантії є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;
- 2.8. митниця призначення – будь-який митний орган України, в якому закінчується переміщення товарів що перебувають під митним контролем;
- 2.9. митні органи – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, митниці та митні пости;
- 2.10. поміщення товарів у режим спільного транзиту – виконання митницею відправлення митних формальностей з моменту подання митної декларації на товари до моменту завершення митного оформлення такої митної декларації;
- 2.11. режим спільного транзиту – різновид митного режиму транзиту, відповідно до якого товари переміщують під митним контролем між двома митними органами України або в межах зони діяльності одного митного органу без будь-якого використання

таких товарів з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами, без застосування заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності та з урахуванням особливостей, визначених Законодавством;

2.12. стаціонарні засоби транспортування – трубопроводи та лінії електропередачі;

2.13. суб'єкт режиму – підприємство, що забезпечує дотримання умов поміщення товарів у режим спільного транзиту та вимог до переміщення товарів у режимі спільного транзиту і декларує такі товари або від імені якого подається митна декларація підприємством, яке надає послуги з декларування товарів, які переміщуються митною територією України.

При цьому підприємство, яке надає послуги виключно з декларування товарів, що переміщуються митною територією України, не несе відповідальності за дотримання митного законодавства щодо режиму спільного транзиту, крім випадків, визначених Законодавством;

2.14. дозвіл на застосування спеціального транзитного спрощення – дозвіл на застосування спеціального транзитного спрощення «загальна фінансова гарантія» або «загальна фінансова гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 50 відсотків», або «загальна фінансова гарантія із зменшенням розміру забезпечення базової суми на 70 відсотків», або «звільнення від гарантії»;

2.15. код доступу – персональний ідентифікаційний код, що використовується для ідентифікації суб'єкта режиму під час застосування фінансової гарантії або звільнення від гарантії з метою запобігання неправомірного використання фінансової гарантії або звільнення від гарантії;

2.16. основна процедура – процедура, що використовується для поміщення та випуску товарів у режим спільного транзиту, завершення та зняття з контролю операції режиму спільного транзиту, що здійснюється із застосуванням електронної транзитної системи, електронної системи управління гарантіями та єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів;

2.17. реєстрація фінансової гарантії – внесення митницею гарантії в електронну систему управління гарантіями інформації про зобов'язання фінансового гаранта виплатити в межах розміру фінансової гарантії на вимогу митного органу суму митного боргу;

2.18. фінансова гарантія – індивідуальна гарантія або загальна фінансова гарантія;

2.19. гарантійний випадок – страховий випадок при якому документально підтверджено факт виникнення митного боргу, що підлягає сплаті, у зв'язку з невиконанням умов поміщення товарів у режим спільного транзиту, порушення вимог до переміщення товарів у режимі спільного транзиту або вилученням товарів, що перебувають під митним контролем у режимі спільного транзиту відповідно норм ЗУ №78 (далі по тексту – «страховий випадок», або «гарантійний випадок»).

2.20. територіальна чинність – чинність зобов'язань фінансового гаранта за фінансовою гарантією, дозволу на застосування спеціального транзитного спрощення на митній території країн Європейського Союзу, та/або однієї або декількох інших країн-учасниць Конвенції про процедуру спільного транзиту, та/або України;

2.21. транзитний супровідний документ – документ встановленої форми, який формується митницею відправлення або авторизованим вантажовідправником для супроводження товарів, випущених у режим спільного транзиту, на підставі відомостей відповідної митної декларації за допомогою електронної транзитної системи;

2.22. Вигодонабувач – особа, яку призначає Страхувальник для отримання страхового відшкодування;

2.23. вимога – вимога Вигодонабувача до Страховика про сплату митного боргу за операцією, по якій було надано гарантію Страховика;

2.24. застереження – спеціальні умови договору, які становлять його невід'ємну частину;

2.25. ліміт (субліміт) відповідальності Страховика – сума чи відсоток від страхової суми, зазначений у договорі, який означає обмеження відповідальності Страховика за певним страховим випадком, предметом договору, додатковими витратами тощо;

2.26. подія – заподіяння Страхувальником (його працівниками) шкоди Вигодонабувачу у процесі здійснення застрахованої діяльності;

2.27. розслідування – заходи запиту інформації, що вживають митні органи для виявлення фактів виникнення митного боргу щодо товарів, поміщених у режим спільного транзиту, або зняття з контролю операцій режиму спільного транзиту;

2.28. страхова премія – плата за страхування, яку Страхувальник зобов'язаний сплатити Страховику відповідно до договору;

2.29. страхова сума – грошова сума, в межах якої Страховик зобов'язаний провести виплату Страхового відшкодування при настанні страхового випадку, відповідно до договору.

Розмір страхової суми вказується в додатку до договору в якості базової суми загальної фінансової гарантії.

Базова сума загальної фінансової гарантії не може перевищувати загальну суму митного боргу, який може підлягати сплаті, одночасно за всіма операціями режиму спільного транзиту, щодо яких надається фінансова гарантія, протягом всього періоду між поміщенням товарів у режим спільного транзиту та зняттям з контролю операції режиму спільного транзиту.

У разі недостатності базової суми загальної фінансової гарантії для поміщення товарів у режим спільного транзиту Страхувальник має право звернутися до Страховика з проханням надати як забезпечення сплати митного боргу індивідуальну гарантію на суму, що не покривається базовою сумою загальної фінансової гарантії. У разі погодження Страховиком буде надана індивідуальна гарантія.

2.30. страхове відшкодування – грошова сума, яка виплачується Страховиком у межах страхової суми відповідно до умов договору при настанні страхового випадку. Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямої шкоди, якого зазнав Вигодонабувач;

2.31. страхове покриття – зобов'язання Страховика щодо виплати страхового відшкодування при настанні страхового випадку стосовно предмету договору, яке виникло протягом періоду страхування;

2.32. страховий акт – документ, який підтверджує рішення Страховика щодо визнання події страховим випадком та визначає порядок виплати страхового відшкодування;

2.33. страховий тариф – ставка (відсоток) страхової премії з одиниці суми митного боргу, на яку діє видана гарантія Страховика;

2.34. територія дії договору (страхового покриття) – територія, в межах якої Страховиком надається страхове покриття;

2.35. Інші терміни вживаються в договорі у значеннях, наведених у Законі України «Про страхування», Законі України «Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи», Митному та Податковому кодексах України тощо.

3. ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

3.1. Предметом договору є майнові інтереси, що не суперечать чинному законодавству України, пов'язані з відшкодуванням шкоди, заподіяної Вигодонабувачу, в процесі здійснення Страхувальником застрахованої діяльності.

4. СТРАХОВІ РИЗИКИ І СТРАХОВІ ВИПАДКИ

4.1. Страховим випадком є підтверджений факт виникнення зобов'язання Страховика виплатити страхове відшкодування на вимогу Вигодонабувача (митного органу) пред'явлену згідно статті 55 ЗУ №78, в межах визначеної страхової суми, у разі невиконання забезпечених цим договором страхування (наданою гарантією) зобов'язань Страхувальника зі сплати митного боргу при веденні застрахованої діяльності.

4.2. Страховий ризик – певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання, пов'язана з відшкодуванням заподіяної шкоди Страхувальником під час здійснення застрахованої діяльності, а саме виникнення митного боргу в режимі спільного транзиту у зв'язку з:

Особливі умови, які застосовуються до добровільного страхування відповідальності суб'єкта режиму спільного транзиту перед митними органами

4.2.1. порушенням вимог до переміщення товарів у режимі спільного транзиту, встановлених ЗУ №78 та статтею 93 Митного кодексу України;

4.2.2. вилученням товарів, що перебувають під митним контролем у режимі спільного транзиту.

5. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ РОЗМІРІВ СТРАХОВИХ СУМ

5.1. Страхова сума узгоджується Сторонами та вказується в договорі страхування.

5.2. При цьому ліміт відповідальності Страховика по кожній окремій митній декларації Страхувальника не може перевищувати суму митного боргу, що розраховується згідно розділу II Наказу №200 Міністерства фінансів України від 06.04.2021р.

6. ВИКЛЮЧЕННЯ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ І ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

6.1. Якщо інше не зазначено в договорі страхування до страхових випадків не відносяться будь-які вимоги щодо:

6.1.1. відшкодування шкоди, заявленої на підставі правочинів, де Страхувальник несе відповідальність іншу ніж у якості суб'єкта режиму у порядку передбаченому ЗУ №78;

6.1.2. транспортування вантажу по територіях країн, які не зазначено, у виданих гарантії (за межами території дії договору);

6.1.3. виникнення митного боргу в інших режимах, ніж в режимі спільного транзиту та/або після зняття з контролю операції режиму спільного транзиту;

6.1.4. митного боргу у режимі спільного транзиту, що виник у зв'язку з невиконанням умов поміщення товарів у режим спільного транзиту, а саме:

6.1.4.1. порушення вимог щодо надання чинної фінансової гарантії для забезпечення сплати митного боргу (фінансова гарантія втратила чинність, відкликана, визнана недійсною, реєстрацію фінансової гарантії скасовано, перевищено розмір базової суми фінансової гарантії);

6.1.4.2. використання спеціального транзитного спрощення після зупинення дії, визнання недійсним або анулювання дозволу на застосування відповідного спеціального транзитного спрощення;

6.1.4.3. невиконання умов застосування спеціального транзитного спрощення.

6.2. Страховик не несе відповідальності у випадку:

6.2.1. недекларування товарів, що переміщуються через митний кордон України, тобто незаявлення за встановленою формою точних та достовірних відомостей про товари, які підлягають обов'язковому декларуванню в разі їх переміщення через митний кордон України;

6.2.2. зберігання, перевезення, придбання чи використання товарів, переміщених через митний кордон України поза митним контролем або з приховуванням від митного контролю і без виконання митних формальностей;

6.2.3. подання митному органу як підстави для переміщення товарів підроблених документів чи документів, одержаних незаконним шляхом, або таких, що містять неправдиві відомості щодо найменування товарів, їх ваги (з урахуванням допустимих втрат за належних умов зберігання і транспортування), кількості, країни походження, відправника, одержувача, кількості вантажних місць, їх маркування та номерів, або неправдиві відомості, необхідні для визначення коду товарів згідно з УКТ ЗЕД та/або їх митної вартості;

6.2.4. переміщення або дії, спрямовані на переміщення товарів через митний кордон України поза митним контролем, тобто поза місцем розташування митного органу або поза робочим часом, установленим для нього, а також без виконання митних формальностей або з незаконним звільненням від митного контролю внаслідок зловживання службовим становищем посадовими особами митного органу.

6.3. В договорі страхування можуть бути зазначені категорії товарів, на які не поширюється дія страхового покриття.

6.4. Договором страхування можуть бути передбачені інші виключення зі страхових випадків та/або обмеження страхування, що не суперечать чинному законодавству України.

7. ПРИЧИНИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

7.1. Страховик має право відмовити у виплаті страхового відшкодування з наступних підстав:

7.1.1. повідомлення, про подію не було направлено Страховику протягом дев'яти місяців з дня завершення строку доставки товарів;

7.1.2. вимога про сплату митного боргу не була направлена Страховику протягом 1095 днів з дня прийняття митним органом митної декларації для поміщення товарів у режим спільного транзиту;

7.1.3. отримання Вигодонабувачем повного відшкодування збитків від осіб, відповідальних за сплату митного боргу.

7.2. Договором страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови Страховика у здійсненні виплати Страхового відшкодування.

8. СТРОК ТА МІСЦЕ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.1. Строк та місце дії договору страхування узгоджується Сторонами та вказується в договорі страхування.

9. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

9.1. Договір страхування укладається на підставі письмової або вчиненої паперової та/або електронної заяви Страхувальника.

9.2. При укладанні договору страхування Страховик має право вимагати у Страхувальника надання даних щодо предмету договору страхування та іншу інформацію, яка необхідна для оцінки страхового ризику та укладання договору страхування.

9.3. Після укладання договору страхування заява, інша інформація і твердження, зроблені страхувальником чи від його імені вважаються невід'ємною частиною договору страхування, незалежно від того, були вони фізично додані до договору страхування чи ні.

9.4. Факт укладення договору страхування може підтверджуватись виданою Гарантією.

9.5. Договір страхування, Особливі умови (або витяги з них, які застосовуються до умов конкретного договору страхування), додатки та додаткові угоди повинні розглядатися разом як один документ.

10. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН

10.1. Страховик має право:

10.1.1. перевіряти надану Страхувальником інформацію, а також дотримання Страхувальником умов договору;

10.1.2. при настанні страхового випадку брати участь у переговорах і судових процесах, які стосуються предмету договору;

10.1.3. у випадку зміни ступеня ризику здійснити перерахунок страхового тарифу;

10.1.4. отримати страховий платіж за відновлення/збільшення страхової суми до її початкового розміру, якщо вона була зменшена внаслідок здійснення виплати страхового відшкодування за договором;

10.1.5. відкликати надану фінансову гарантію згідно з положеннями статті 23 ЗУ №78;

10.1.6. на зворотну вимогу (регрес) до Страхувальника в межах суми, сплаченої ним за гарантією;

10.1.7. відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених Законодавством та договором.

10.2. Страховик зобов'язаний:

Особливі умови, які застосовуються до добровільного страхування відповідальності суб'єкта режиму спільного транзиту перед митними органами

- 10.2.1. ознайомити Страхувальника з умовами та правилами страхування;
- 10.2.2. дотримуватись умов договору (додаткових угод);
- 10.2.3. проводити розслідування подій, що мають ознаки страхового випадку, та /або можуть призвести до подання претензій на виплату страхового відшкодування за договором;
- 10.2.4. у разі настання страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у передбачений Законодавством та договором строк;
- 10.2.5. у разі отримання від Страхувальника повідомлення про зміну характеру ризиків протягом п'яти робочих днів направити Страхувальнику письмове повідомлення у порядку передбаченому даним Договором про зазначені зміни;
- 10.2.6. у разі прийняття рішення про відмову в страховій виплаті повідомити про це Страхувальника та Вигодонабувача в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови протягом десяти робочих днів після закінчення розслідування страхового випадку;
- 10.2.7. не розголошувати відомостей про Страхувальника та його майнове становище, крім випадків, встановлених Законодавством.
- 10.3. Страхувальник має право:
  - 10.3.1. змінити умови цього договору та/або відновити його дію після узгодження із Страховиком умов страхування, якщо дію цього договору було припинено після зміни оцінки ризику або невнесення страхового платежу;
  - 10.3.2. оскаржити відмову Страховика у виплаті страхового відшкодування в судовому порядку;
  - 10.3.3. за умови внесення страхового платежу, визначеного Страховиком, відновити страхову суму до її початкового розміру у разі зменшення страхової суми внаслідок здійснення виплати страхового відшкодування за договором.
- 10.4. Страхувальник зобов'язаний:
  - 10.4.1. дотримуватись умов договору (додаткових угод);
  - 10.4.2. своєчасно вносити страхові платежі;
  - 10.4.3. під час укладання договору надати інформацію Страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику;
  - 10.4.4. вжити заходів до запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;
  - 10.4.5. передати Страховикові всі документи і вжити заходів для здійснення Страховиком права вимоги (регресу) до винних осіб;
  - 10.4.6. надати Страховикові всі документи, необхідні для визначення розміру шкоди, які має або повинен мати Страхувальник;
  - 10.4.7. повідомляти Страховика про можливі судові переслідування, пред'явлені обвинувачення чи претензії, а також надавати документи, що мають до цього відношення;
  - 10.4.8. сприяти проведенню представниками Страховика страхового розслідування обставин події, що має ознаки страхового випадку;
  - 10.4.9. умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки Страхувальника.

11. ДІЇ СТРАХУВАЛЬНИКА У РАЗІ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

11.1. Дії Страхувальника у разі настання страхового випадку забезпечуються у відповідності до ЗУ № 78, Правил страхування у випадках, якщо останні не суперечать нормам ЗУ №78.

12. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ ТА РОЗМІР ЗБИТКІВ. ПОРЯДОК І УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ

- 12.1. У разі якщо Страхувальник (або інші особи, відповідальні за сплату митного боргу), не перерахував належну суму митного боргу протягом визначеного пунктом Законодавством строку, митниця гарантії невідкладно, але не пізніше як на третій робочий день після завершення даного строку, направляє Страховику:
  - 12.1.1. акт про настання страхового/гарантійного випадку;
  - 12.1.2. вимогу про сплату страхового відшкодування (митного боргу);
  - 12.1.3. розрахунок суми митних платежів та пені (за наявності);
  - 12.1.4. копію транзитно супровідного документу;
  - 12.1.5. інші документи та матеріали (за наявності) щодо відповідної операції режиму спільного транзиту.
- 12.2. Вищезазначені документи надаються у паперовій та/або електронній формі у порядку передбаченому умовами Договору страхування.
- 12.3. Сума страхового відшкодування зменшується на відповідну суму у випадку часткової сплати митного боргу Страхувальником чи іншою особою, відповідальною за сплату митного боргу. В такому випадку вимога про сплату митного боргу направляється Страховику на суму несплаченої частини митного боргу.

13. СТРОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ АБО ВІДМОВУ У ЗДІЙСНЕННІ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ

- 13.1. Страховик протягом 30 календарних днів, наступних за днем направлення вимоги про сплату митного боргу, зобов'язаний сплатити страхове відшкодування (перерахувати належну суму митного боргу Вигодонабувачу на відповідні рахунки державного бюджету).
- 13.2. Якщо операція режиму спільного транзиту була знята з контролю, Страховик звільняється від зобов'язання щодо сплати страхового відшкодування (суми митного боргу), за умови надання Страховиком або Страхувальником протягом 30 календарних днів належних доказів зняття з контролю операції режиму спільного транзиту. У такому разі митниця гарантії зобов'язана протягом п'яти робочих днів перевірити таку інформацію з метою підтвердження її точності та достовірності.
- 13.3. Після проведення перевірки митниця гарантії невідкладно, не пізніше наступного робочого дня після завершення перевірки інформації, повідомляє Страховика про результати такої перевірки.
- 13.4. Якщо митниця гарантії за результатами проведення перевірки інформації встановила, що викладена у наданих доказах інформація:
  - 13.4.1. є достовірною та операція режиму спільного транзиту знята з контролю, Страховик звільняється від зобов'язання щодо сплати страхового відшкодування, а вимога про сплату митного боргу анулюється;
  - 13.4.2. є недостовірною, Страховик зобов'язаний сплатити страхове відшкодування (суму митного боргу) протягом п'яти днів з дня направлення повідомлення про результати перевірки інформації.
- 13.5. Страховик має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів в адміністративному або судовому порядку. Таке оскарження не звільняє Страховика від обов'язку щодо сплати страхового відшкодування.

14. УМОВИ ЗМІНИ ТА ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

- 14.1. Якщо інше не передбачено Договором страхування, дія договору припиняється та договір втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:
  - 14.1.1. закінчення строку дії договору/гарантії;
  - 14.1.2. сплати Страховиком всієї суми, на яку видано гарантію;

Особливі умови, які застосовуються до добровільного страхування відповідальності суб'єкта режиму спільного транзиту перед митними органами

- 14.1.3. відмови Страхувальника від своїх прав за гарантією шляхом подання Страховику письмової заяви про звільнення його від обов'язків за гарантією;
- 14.1.4. ліквідації Страхувальника – юридичної особи;
- 14.1.5. ліквідації Страховика у порядку, встановленому законодавством України;
- 14.1.6. прийняття судового рішення про визнання договору недійсним;
- 14.1.7. анулювання реєстрації Страховика як фінансового гаранта;
- 14.1.8. в інших випадках, передбачених законодавством.

14.2. У випадку припинення дії договору/гарантії Страховик повинен негайно повідомити про це Страхувальника та Вигодонабувача.

14.3. Зміни до Договору страхування можуть бути внесені тільки за взаємною згодою сторін у письмовому вигляді в паперовій та електронній формі. Будь-яка домовленість між сторонами, що несе за собою нові зобов'язання, повинна бути письмово підтверджена сторонами у вигляді додатку або додаткової угоди до цього договору (адендуму). Всі додатки або додаткові угоди до договору виступають як невід'ємна його частина.

15. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

15.1. У разі невиконання або неналежного виконання зобов'язань за цим договором сторони несуть відповідальність згідно із Законодавством.

15.2. За порушення законодавства з питань оподаткування Страховик несе відповідальність, передбачену Податковим кодексом України та законами України.

15.3. Спори, що виникають між сторонами, розв'язуються шляхом переговорів, у разі недосягнення згоди — в судовому порядку.

16. ОСОБЛИВІ УМОВИ

16.1. Умови, що містяться в цих Особливих умовах до них можуть бути змінені за письмовою згодою сторін при укладанні Договору страхування або до настання Страхового випадку, за умови, що такі зміни не суперечать чинному законодавству України.

17. СТРАХОВІ ТАРИФИ

17.1. В рамках даних особливих умов Страховик застосовує страхові тарифи передбачені Правилами страхування.

Пронумеровано, пронумеровано
та скріплено печаткою
(аркушів)

«04» серпня 2022 року

I.M.
М.П. *Іржієнко І.М.*

